

5.25.2025 – 6-а Неділя Пасхи. Неділя Сліпородженого. Св. і славн. мц. Ірини Прп. Никифора, ігум. монастиря Мидікійського.

Після того, як священник виголошує “Благословенне Царство” й люди відповідають “Амінь”, священники співають Тропар один раз, а люди його повторюють. Далі священники співають першу половину, а люди завершують другу. Так робимо щодня, аж до середи перед четвергом Вознесіння.

Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 5): Собезначальне Слово Отцю і Духові,* від Діви народжене на спасіння наше,* оспіваймо, вірні, і поклонімся,* бо благоволив плоттю зійти на хрест* і смерть перетерпіти, і воскресити умерлих* славним воскресінням Своім.

Тропар Предтечі (г. 4): Як божественний скарб, сокровінний в землі,* Христос відкрив главу твою нам, пророче й предтече.* Отож усі, зійшовши на її знайдення,* піснями богомóвними Спаса оспівуймо.* Він спасає нас від тління, молитвами твоїми.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак Предтечі (г. 6): Світлосіяючий і божественний у світі стовп, світільник сонця,* предтеча главу свою світлонóсну й божественну показав у краях.* Він освячує тих, що вірно поклоняються і клічуть:* Христовий хрестителю премудрий, спасі всіх нас.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 4): На душевних очах осліплений,* до Тебе, Христе, прихóджу, як сліпий від народження;* в покаянні клічу до Тебе:* Ти в темряві світло пресвітле.

Прокімен (глас 8): Помоліться і воздайте Господові,* Богу нашому (Пс 75,12).

Стих: Відомий у Юдеї Бог, в Ізраїлі велике ім'я його (Пс 75,2).

Прокімен (г. 7): Возвеселіться праведник у Гóсподі і уповає на Ньóго (Пс. 63,11).

Апостол: Ді 16,16-34

Тими днями, як апостоли йшли на молитву, зустріла нас одна служниця, що мала духа віщуна, і віщуванням справляла панам своїм великий заробіток. Ідучи слідом за Павлом і за нами, вона кричала: «Ці люди – слуги Всевишнього Бога, які звіщають вам путь спасіння!» Чимало днів вона так робила. Набридло це Павлові й, повернувшись, він сказав до духа: «Велю тобі ім'ям Ісуса Христа вийти з неї!» І в ту ж мить він вийшов. Побачивши її пани, що їхня надія на заробіток пропала, схопили Павла й Силу і потягли на майдан до влади. Привівши ж їх до воєвод, сказали: «Ці люди колотять наше місто; це юдеї. Вони навчають звичаїв, яких нам, римлянам, не дозволено ані приймати, ані виконувати.» І натовп кинувся на них спільно, а воєводи, здерши з них одежу, звеліли їх сікти різками; завдавши їм чимало ран, кинули у в'язницю, наказавши тюремникові пильно стерегти їх. Він же, прийнявши такий наказ, вкинув їх у в'язницю до самої середини й забив їх ноги у колоди. Павло та Сила опівночі молилися і співали Богу, а в'язні слухали їх.

Раптом зчинився землетрус великий, так що підвалини в'язниці затряслися:

знанацька відчинилися всі двері, і кайдани на всіх розв'язалися. Якже прокинувся тюремник і побачив відчинені темничні двері, витяг меч і хотів себе вбити, гадаючи що в'язні повтікали. Аж тут Павло скрикнув голосом великим, кажучи: «Не завдавай собі ніякого лиха, всі бо ми тут!» І, попросивши світла, тюремник ускочив до в'язниці й, тремтячи, кинувсь у ноги Павлові та Силі; а

вивівши їх звідти, мовив: «Панове, що мені слід робити, щоб спастися?» Ті відповіли: «Віруй у Господа Ісуса, і спасешся ти і твій дім.» І вони йому звіщали слово Господнє і всім, що були в його домі. А він, узявши їх тієї години вночі, обмив їхні рани й охристився з усіма своїми. Як же запровадив їх до себе в господу, то накрив стіл і веселився з усім домом, який увірував в Бога. До Корінтян другого послання святого апостола Павла читання.

Предтечі: 2 Кор. 176 зач.; 4, 6-15.

Браття, Бог, який сказав: нехай із темряви світло засяє, освітлив серця наші, щоб у них сяяло знання Божої слави, що на лиці Ісуса Христа. Ми маємо цей скарб у глиняних посудинах, щоб було видно, що велич сили є від Бога, а не від нас. Нас тиснуть звідусіль, але ми не пригноблені; ми в труднощах, та ми не втрачаємо надії; нас гонять, та ми не покинуті; ми повалені, та не погублені. Увесь час носимо в тілі смерть Ісуса, щоб і життя Ісуса в нашій житті було явним. Нас бо весь час живими віддають на смерть задля Ісуса, щоб і життя Ісуса було явним у нашій смертній тілі. І так смерть діє в нас, а життя у вас. Та маючи той самий дух віри, про який написано: Я вірував, тому й говорив, і ми віруємо, тому й говоримо; бо знаємо, що той, хто воскресив Господа Ісуса, воскресить і нас з Ісусом і поставить з вами побіч себе. Бо все це ради вас, щоб благодать, множачись через багатьох збагатила дяку на славу Божу.

Алилуя (глас 8): Стих: Споглянь на мене і помилуй мене (Пс 118,132).

Стих: Стопи мої направ по слову твоєму (Пс 118,133).

Стих: Світло засіяло праведникові, і для правих серцем – веселість (Пс. 96,11).

Євангеліє: (Ів 9,1-38)

У той час, переходивши, побачив Ісус чоловіка, зроду сліпого. Запитали його, отже, учні його: «Учителю, хто згрішив? Він – чи батьки його, що сліпим він уродився?» «Ані він не згрішив, ані батьки його, – відказав Ісус, – але щоб ділам Божим виявитись на ньому! Поки дня, маємо виконувати діла того, хто послав мене, – бо ніч надходить, за якої ніхто не зможе діяти. І поки я у світі – я світло світу.» Сказавши те, сплюнув на землю, споготовив слиною глей і помастив глеєм очі сліпому. До нього ж сказав: «Іди, вмийся в купелі Силоамській», – що у перекладі означає: «Зісланий». Отож подався той, умився – і повернувся зрячим! Сусіди ж і ті, що бачили його раніше сліпим, заговорили: «Чи то ж не той, який ото все сидів – жебрачив?» Одні казали: То він, – інші: Ні, лиш подібний до нього. Він же каже: «Це я!» Тож питались його: «Як воно так, що прозріли твої очі?» А він: «Чоловік, що Ісусом звуть його, споготовив глей, очі мені помастив та й мовив: Піди до Силоаму, вмийся. Я пішов, умився – і прозрів.» Вони його тоді питають: «Де він?» – «Не знаю», каже той. Тож ведуть того, хто сліпий був, до фарисеїв. Було ж у суботу, коли то Ісус споготовив глею і відкрив йому очі. То й фарисеї спитали його, як він прозрів. А він їм: «Глею поклав мені на очі, я вмився, й ось бачу.» Деякі з фарисеїв твердили: «Не від Бога цей чоловік, бо суботи не дотримує.» Інші мовили: «Чи може ж грішний чоловік отакі чудеса чинити?» Отож суперечка була серед них. І знову сліпому кажуть: «А ти що про нього кажеш – про те, що очі тобі відкрив?» Одрікає: «Пророк він.» Проте юдеї щодо нього не вірили, що був він сліпий і прозрів, – аж поки не закликали батьків отого прозрілого. Спитали їх: «Чи то ваш син, про котрого кажете, що сліпим він уродився? А тепер як же він бачить?» Батьки його і відказали, мовивши: «Знаємо, що то наш син, і що сліпим він був уродився. А як він тепер бачить – не знаємо, і хто відкрив йому очі – не відаємо. Спитайте самого: він дорослий, сам про себе скаже.» Так батьки його казали, бо юдеїв страхалися: юдеї бо вже були домовилися, щоб виключити кожного з синагоги, хто Христом його визнаватиме. Тим то батьки його й казали: Дорослий він, – самого спитайте. Отож удруге закликали чоловіка, що сліпим був, та й кажуть йому: «Богові славу воздай! Ми знаємо, що той чоловік – грішник.» «Чи грішник він, – озвався він, – я не знаю. Знаю одне: був я сліпим, а тепер бачу.» Вони ж йому на те знов: «Що він таке тобі сподіяв? Як він очі тобі відкрив?» Той їм відказує: «Я вже вам оповів, та ви не слухали. Навіщо іще чути хочете?

Чи, може, і ви його учнями бажаєте стати?» Ті з лайкою накинулись на нього, і сказали: «Ти його учень! Ми – Мойсеєві учні! Ми знаємо: до Мойсея промовляв Бог. А цього не знаємо, звідкіля він.» У відповідь чоловік сказав їм: «Ось воно, власне, і дивно, що ви не знаєте, звідкіля він, а він мені очі відкрив. Ми знаємо, що Бог не вислухує грішників, коли ж хтось побожний і його волю чинить – ось того він вислухує! Нечувано одвіку, щоб хтонебудь відкрив очі сліповродженому. Був би він не від Бога – нічого не спроможен би був зробити!» Озвались і сказали йому: «Ти ввесь у гріхах уродився, а нас навчаєш?» І прогнали його геть. Довідався Ісус, що вони геть його прогнали, ото ж, зустрівши його, промовив до нього: «Віруєш у Чоловічого Сина?» А той: «А хто він, Господи, щоб я вірував у нього?» Ісус же йому: «Ти бачив його; він – той, хто говорить з тобою.» Тоді той і сказав: «Вірую, Господи!» – і поклонився йому.

Від Матея святого Євангелія читання.

Предтечі: Мт. 40 зач. 11, 2-15.

Одного разу, почувши у в'язниці про діла Христові, Іван через своїх учнів послав спитати його: – Ти esi той, що має прийти, чи іншого маємо чекати? У відповідь на це Ісус сказав їм: – Ідїть і сповістїть Івана про те, що чуєте й бачите: сліпі бачать і криві ходять; прокажені очищуються і глухі чують; мертві воскресають і вбогим проповідується добра новина. Щасливий, хто через мене не спіткнеться. Тоді, як ті відходили, Ісус почав говорити людям про Івана: На що ви вийшли дивитися в пустиню? На тростину, яку колише вітер? На що ви вийшли дивитись? На чоловіка, одягненого в м'яку одєжу? Таж ті, що носять м'яку одєжу, сидять у царських палатах.є Чого ж тоді ви вийшли? Бачити пророка? Так, кажу вам, і більше як пророка. Це той, про якого написано: Ось я посилаю мого посланця перед тобою, що приготує тобі дорогу перед тобою. Істинно кажу вам, що між народженими від жінок не було більшого від Івана Христителя; однак найменший у царстві небеснім більший від нього. Від часів Івана Христителя і понині царство небесне здобувається силою; і ті, що вживають силу, силоміць беруть його. Усі бо пророки й закон пророкували до Івана. І коли хочете знати, він – Ілля, що має прийти. Хто має вуха, нехай слухає.

Замість Достойно: Ангел сповіщав Благодатній: Чистая Дїво, радуйся. І знову кажу: Радуйся. Твій Син воскрес тридневний із гробу, і мертвих воздвигнув він; люди, веселїться. *Ірмос (глас 1):* Світїся, світїся, новий Єрусалиме, слава бо Господня на тобі возсіяла. Радїй нині і веселися, Сїоне. А ти, Чистая, красуйся, Богородице, востанням рождення твого.

Причасний: Тїло Христове приймїть,* джерела безсмертного споживїть.* В пам'ятї вічній бїде праведник, поголосів злих не убоїться (Пс. 111,6–7). * Алилуя (х3).

Замість Благословен, хто йде в ім'я Господнє:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Ми бачили світло істинне:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Нехай сповняться:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Замість Будь ім'я Господнє:

Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Під час відпусту “Христос воскрес” співається один раз (на просту мелодію) замість “Слава Отцю...”

Тоді знову співається Тропар “Христос воскрес”, як і на початку Літургії, але з додатковим закінченням.

Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3). І нам дарував життя вічне, поклоняємося його тридневному воскресінню.